

nak. Csak éppen a szagokra érzékenyen vágta a házon, beviharzott a hátsó szobába, és kitarta az utcára nyíló ablakokat, hátha kiszellőztetheti a kiégett képernyő bűzét. Kihajolt, de szinte azonnal visszarántotta a fejét, odakinn az utcán ugyanaz az olvadt kátrányszag terjengett, ami odabenn. Az idősebb Miravcsik fiú szuszogva cipelte ki a megszerelt tévét.

Balla D. Károly

KERESÉS

Belépett, becsukta maga mögött az ajtót
és hozzálátott.
Előbb a polcokon kereste.
Ahol mindennek helye van.
Ahol betűrend szerint sorakoztak.
De hiába, mert nem tudta, milyen betűvel kezdődik.
Aztán a szekrényben kutatta.
Ahol számozott dobozokba osztva.
De hiába,
mert nem ismerte a sorszámát.
Aztán megnézte a sarokba rakott kupacokban,
ahol méret szerint voltak egymáson.
De nem tudta a nagyságát.
Átkutatta a szekrény tetejére tett bőröndöt,
amelyben minőség alapján.
De a tulajdonságairól sem volt fogalma.
Kereste az ágy alatt a ládában,
de nem igazodott el a véletlen halmazokban.
Leült kicsit, hogy kifújja magát.
Aztán felállt és bőszén újra nekilátott.
Lesodort mindent a polcokról.
Kiszórt mindent a szekrényből.
Szétrúgta a sarokba rakott kupacokat.
Kiborította a bőröndöt és a ládát.
De amit keresett, nem volt sehol.
Holtfáradtan belezuhant az összevisszaságba
és azonnal elaludt.
Amikor felébredt,
hozzálátott, hogy mindent visszategyen.
A polcokra betűrend szerint,
sorszám szerint a szekrénybe,
nagyság alapján a kupacokba,
a bőröndbe úgy, ahogy a minőség kívánta.

Ami nem illett sehová,
azt bedobálta a ládába
és az egészet berúgdalta az ágy alá.
Körbenézett.
Amit keresett,
ott hevert a lábánál.
A zsebéből esett ki,
miközben rendet teremtett.

Utassy József

ISTEN HOZOTT

Inal a patakok vize, iszkol,
hőrböli jókedvemet a tenger,
barkák bársonyát borzolja a szél,
s nem törik le az ág egy rigó alatt sem.

Isten hozott, tavasz, isten hozott!
Ülj ide mellém, karcsú kikelet:
te virágot lépő lány! Hallod-e?
Dombon aranyeső kiáltja nevémet.

HAJNALOK HAJNALÁIG

Töprengék déltől hajnalig,
hajnalok hajnaláig.
Göncölszekérre ül a Hold,
fáradt, nagyokat ásít.

Egy vers csúcsára görgetem
a sziszifuszi pontot.
Nézem, ahogy alázuhan.
Mosolygok. És mosolygok.